

PRAG
NEWS

প্রাগ খবর প্রকৃত খবর

মুল্য : ৫০ টকা

প্রাগ শিক্ষা

শব্দ, চিন্তা আৰু মনোৰঞ্জন

তৃতীয় বছৰ ■ নবম সংখ্যা
জুলাই ২০২২

আমবিশ্বাস

শব্দৰে সুগন্ধি

বিলোৱা মানুহজন...

নীলা খামৰ চিঠি

আহি আছে

বীৰেন ডট্টাচাৰ্য

জন্ম: ২৮-০৭-১৯৩২ - মৃত্যু: ০৪-০৭-২০১২

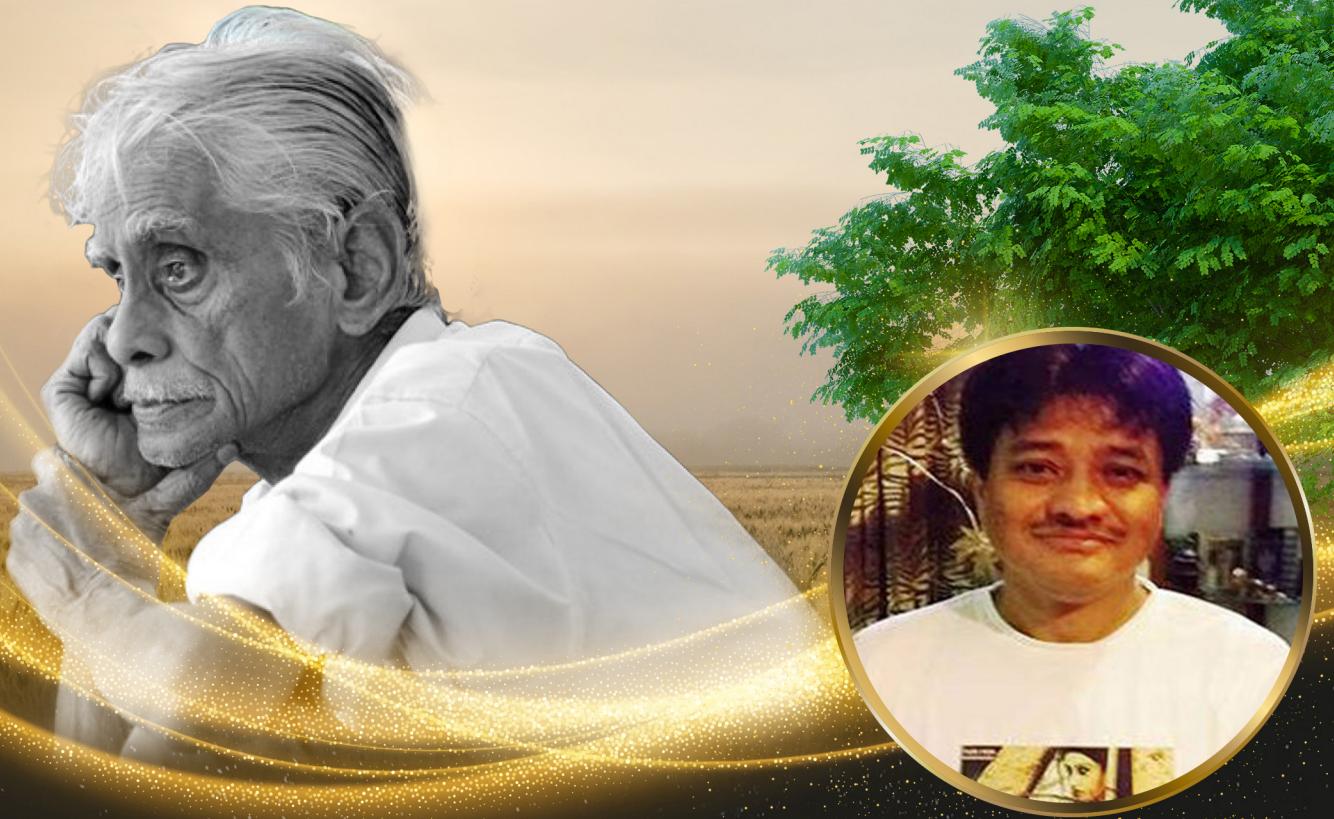
DR. BEZBARUAH

PRODUCED BY
DR. SANJIVE NARAIN

CO PRODUCED BY
DR. AKSHATA NARAIN

DIRECTED BY
NIPON GOSWAMI

সন্মাদকীয় পরিবর্তে

অসমীয়া কাব্যজগতৰ ধ্বনিতৰা হৈৰেন ভট্টাচার্য দেবে আমাক এৰি যোৱা আজি দহ বছৰ হ'ল।
প্ৰত্যেকজন কৰিতাপ্ৰেমীৰ হিঘাৰ আমতু হীৰণ্দাৰ কৰিতাই আজিও প্ৰত্যেকজন কৰিতা প্ৰেমীক
হৃদয় জুৰাই আছে।

১৯৭১ চনতে লিখা ভোগালী নামৰ কৰিতাটো এবাৰলৈ হ'লেও
মনত পেলাই প্ৰত্যেকজন কৰিয়ে---

তুমিটো জানাই
এই কৰিব আৰু একো নাই।
এটাই মাথোঁ কামিজ
আৰো ছিগোঁ ছিগোঁ চিলাই
প্ৰেম নিশ্চয় এনেকুৰাই
আৱৰণ খুলি হৃদয় জুৰায়।

সাহিত্য একাডেমি বটাপ্রাপ্ত কৰি গৰাকীলৈ প্ৰাগৰ গীতৰ পৰিয়ালৰ ফালৰ পৰা
শ্ৰদ্ধা নিৰেদন কৰিলো।

--- সন্দীপ গগে

প্ৰেগঞ্জ গান্ঠ

শব্দ, চিন্তা আৰু মনোৰঞ্জন

তৃতীয় বছৰ ■ নৱম সংখ্যা
জুলাই ২০২২

প্ৰকাশকঃ ড° সঞ্জীৱ নাৰায়ণ
সম্পাদকঃ সদানন্দ গঙ্গৈ
সহঃ সম্পাদকঃ মমী নাথ
গ্ৰাফিক্স, অংগসজ্জাৎ নীলোৎপল গোস্বামী

এ এম টেলিভিশন প্ৰাঃ লিঃৰ হৈ সঞ্জীৱ নাৰায়ণৰ দ্বাৰা
প্ৰাগ টাৱাৰ, উলুবাৰী, গুৱাহাটী-৭৮১০০৭ পৰা প্ৰকাশিত
Published by Sanjive Narain on behalf of AM Television Pvt. Ltd.
Prag Tower, Ulubari, Guwahati-781007, Assam

সূচীপত্ৰ

শব্দৰে সুগন্ধি বিলোৱা মানুহজন...
শেৱালি শৰ্মা বৰকটকী/০৩
"প্ৰাৰ্থনা এক পৰম শক্তি"
বীৰেশ্বৰ বাভা/০৬
আত্মবিশ্বাস
সমীৰণ বৰুৱা/০৭

মোৰ প্ৰেম
ধনদা চহৰীয়া/০৭
গন্ত আলোচনা
অবিনাশ বৰা/০৮
হিজৰা
পৰী কুমাৰী বৰুৱা/১০

অৰুন্ধতীলৈ চিঠি
যোগানন্দ মহন্ত/১১
নীলা খামৰ চিঠি
মমী নাথ/১২

শব্দৰে সুগন্ধি বিলোৱা মানুহজন... (কবি হীৰেন ভট্টাচার্যৰ স্মৃতিত)

শেৱালি শৰ্মা বৰকটকী, মৰিগাঁও

কবিজনে শব্দৰে সুগন্ধি বিলাই মানুহৰ অন্তৰত বিজয়ৰ
দৌল সাজে। তেওঁ শব্দৰ আজন্ম প্ৰেমিক। শব্দৰে মালা
গাঁথি অৰঙে দৰঙে ঘূৰি ফুৰে। সেই মালাৰ আমোলমোল
শেৱালিৰ গোন্ধত জগত মলেমলাই...

“আমোলমোল শেৱালিৰ গোন্ধ
যাওঁ বুলি যাবই নোখোজেচোন।
চকুৱে চকুৱে পৰা হলে চাৰ
দেখিলোহেঁতেন
বেলিৰ মুখৰ বং তোমাৰ শিৰৰ সেন্দূৰকণ।”

শব্দৰ লগত উমলি ভালপোৱা কবিজনাই কৈছিল ...

“ভাষা সমাজৰ দান
শব্দ ভাষাৰ উপাদান।
শব্দ- ছন্দ -উপমা বাক প্ৰতিমালৈয়ে কবিৰ ভাষা।
শব্দ কবিৰ অন্ত্র।”

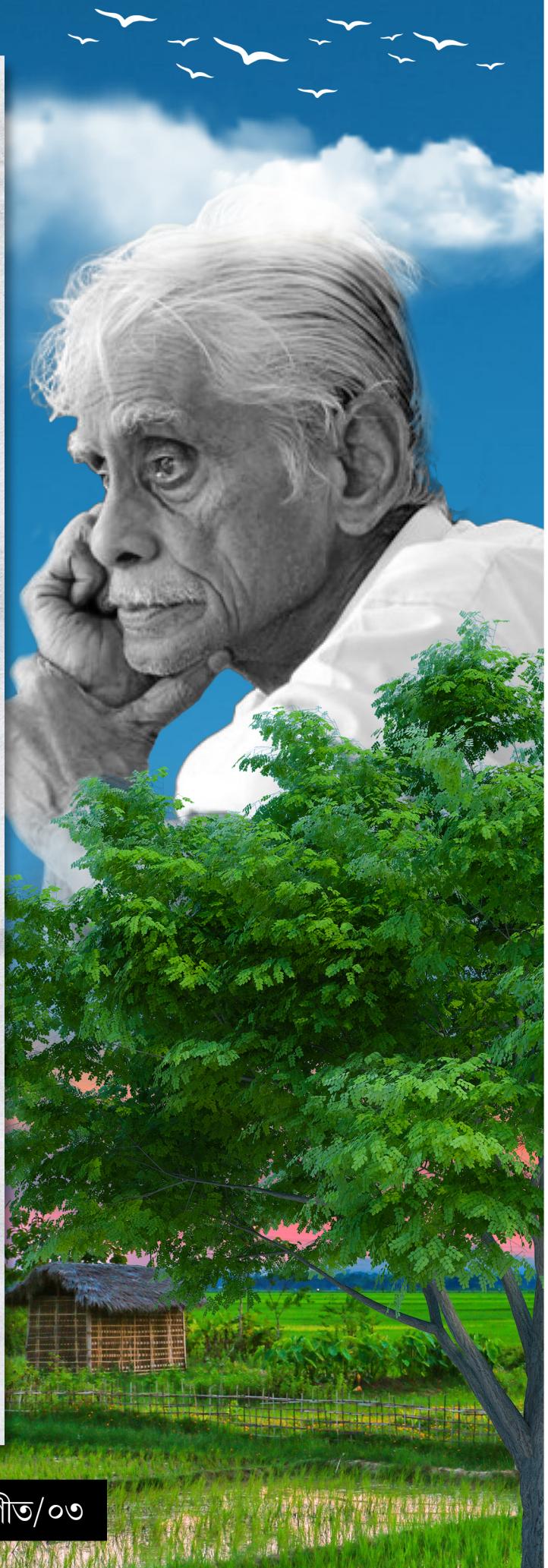
কবিয়ে জীৱন পাত কৰে তেনে শব্দৰ সন্ধানত। যাৰ
আৱাহনী ক্ৰিয়াই আনি দিব পাৰে কবিতাৰ নতুন মাত্ৰা।

প্ৰিয় কবি হীৰেন ভট্টাচার্য গোটেই মানুহজনেই যেন
কবিতাৰ পৃথিৰী। কবিতাৰ বাবেই তেওঁৰ ঘৰে বাহিৰে,
পাহাৰে কন্দৰে অবাধ বিচৰণ।

কেতিয়াবা যদি গোলাপক লৈ কবিতা লিখে...

প্ৰিয় ফুল

“সত্যৰ অপলাপ
যদি কওঁ মোৰ প্ৰিয় ফুল গোলাপ।
জীৱন কাঁইটত ফুলা
সিপাহ ফুল অপৰূপঃ
মোৰ প্ৰেম মোৰ সহজ পাপ!” (১৯৭০)

আকো
“এজোপা গোলাপ
এঞ্চারে এঞ্চারে
এটি জোনাকী।
উবি আহি
মোৰ বুকুত শুলে।

মোৰ বুকুত
এজোপা গোলাপ
কোনে কলে?
তেজত এটোপা আতৰ ঢালি
হদয় কোনে চুলে?”

আকো কেতিয়াবা ঝতুক লৈ লিখিলে...

ব'হাগ

“মই খিৰিকীখন খুলি দিলো
স্তন্ধতাৰ নিৰ্জন পোহৰত আমি
আকো মুখামুখি হ'লো
শিৰৰ সেন্দূৰেৰে সুন্দৰ
আকাশৰ মুখত জিলিকি উঠিছে
সোণোৱালী ব'হাগা”

“আহা! কি সুন্দৰ এই ব'হাগ,
কি যে মায়াবী তাৰ লাইনি দুখনি হাত।” ১৯৬৪ চন।

বৰ্ষা

“শাল বনেৰে বৈ আহে বতাহৰ
কুলু কুলু বাঁহি।
বাৰিঘাৰ বতাহ যেন হতাশ প্ৰেমিক
বুকু ভৰি থাকে দুখ সুখৰ
সৰল হাঁহি।” ১৯৭৪ চন

শৰৎ

আহিনৰ লেওক্ষেপ

“তামস আকাশখনৰ
স্তন্ধতা ভাণ্ডে কোমল কঙ্গো ফুলে।
কবিতাৰো বতৰ আছে
আহিনৰ আকাশে কাণে কাণে ক'লো।”
১৯৬৫ চন।

এদিন শৰৎ
সুখী শেৱালিৰ উৰণীয়া গোৰ্ক,
তোমাৰ অমল শৰীৰৰ
শৰৎময় সোণোৱালী ছাঁ,
ফটফটীয়া বিলৰ পানীৰ সুশীতল শব্দ
মোৰ গাৰ কামেৰে গুচি যায় নিৰ্বিষ্ণে ...। ১৯৭২ চন।

হেমন্ত

জোনাকী-মন

(১) হেমন্তৰ হিমার্ত বতাহ কঁপে

সন্ধ্যাৰ দোলনাত,
সুমথিৰা বন্ধৰ যেন সৌ মৌ-মাখিজাক!

(২)

মোৰ ইচ্ছা আৰু অপেক্ষাৰ মাজত বিৰ বিৰ হেমন্ত!

(৩)

হেমন্ত বৰ বিষাদৰ খতু,
বন্দনাত কঁপে গভিণী ধানৰ মৃদুগন্ধী সৰল বুকু।
১৯৭১ চন।

শীত

পাতবোৰ পৰি আছে।

উদং গাৰে ৰ'দ লৈছে গছবোৰে।

শুকান ঘাঁহত বনকৰা পাট যেন ৰ'দ।

দূৰত ম'হৰ শিঙুৰ দৰে
ফেৰ পাতি থকা পাহাৰটো সারটি আছে
নৈৰ নিজান সুৰে। ১৯৭৪ চন।

বসন্ত বিলাস

(১)

নীলা তম্বুটোৰ তল ভৰি মুঞ্চ নিষ্ঠন্ধতা,
দিলান্তৰৰ ছাঁত
কুলি-কেতেকীৰ চনকা মাত।

(২)

কালি বাতি গছৰ শিপালৈকে বৰষুণ,
চ'তৰ মাটিৰ গোৰ্ক গছৰ গোটেই গাত, পাতৰ ৰ'দ
যেনিবা হাতৰ হালধি।

(৩)

বসন্তৰ আবেলি, হালধীয়া পাতৰ বা-মাৰলি।
১৯৭৫ চন।

বসন্তৰ গান

এটা চৰাইৰ মাতত
বসন্ত অহা হ'লে।
তাৰ লাহী ডেউকাই
কুঁঠলী আঁতৰাব পৰা হলে! ১৯৬১চন।

ফাণুনৰ গান

(১) শুকান বতাহজাকে
পাতবোৰ উৰুৱাই নিয়ে।
ৰাংচালী চৰাইবোৰে গছৰ ডালত পৰি নাচে
জুনুকাৰ জুন্জুনিত
সাৰ পাই কুঁহিপাতে।

(২) শিমলুৰ সৌ বঙা পাহিত
তুমি আহি মাৰিলা হাঁহি।
হাঁহি নে বাঁহীৰ খল্খলনিত
উৰি গুচি গ'ল এজোলা তুলা,
দুপৰ এই বননিত
তুমি বাকু কেলেই এনেকৈ শুলা

(৩) ফাণনে মায়া জানে
ৰাতি হলে শুকান ডালে ডালে
জোন জুলি উঠে।
হিয়া ভাঙি অমাতৰ মাত মাতে
কৰণ কেতেকীয়ে।

(৪) ফাণনে কিনো দিলে কিনো নিলে
মোৰ প্ৰেমৰ জোন।
তোমাৰ ডিঙিত দেখোন
ৰাতি হ'লে গান শুনাৰ চলে জিলমিলাই উঠে।
১৯৬৯ চন।

হীৰন্দা আছিল মাটিৰ মানুহ, শইচৰ পথাৰৰ
কেচামাটিৰ গোন্ধত তেওঁ বিচাৰি পাহিছিল
জীৱনৰ অনন্য মাদকতা সেইবাবেই
তেওঁৰ কাপৰ পৰা নিগৰিছিল...

পথাৰ

শস্যৰ সময়। ৰোৱনীৰ ভৰি উঠে বুকু!
বেলি বুৰ দিবলৈহে পালে
ধানৰ শীহে-শীহে সুভুৰি বজাই বৈ গ'ল
বতাহত নিচিগা ধাৰ।
সাঁজৰ এন্ধাৰে মোৰ বাহুত মূৰ তৈ
যিমানলৈ চাৰ পাৰে চালে

ৰোৱনীৰ ধুকধুক বুকুৰ শব্দই শব্দই কঁপি উঠে
গোটেই পথাৰ। ১৯৭৫ চন।

লখিমী

মেটমৰা ধানৰ ডাঙৰি
ডাঙৰীয়াৰ চোতালত থ'লো।
এতিয়া, মোক ঘৰলৈ যাবলৈ দিয়া
আইজনীৰ মাকৰ গাত লেঠা,
এইবেলি ল'ৰা এটা হলেই ভাল হয় বৰ।
জানাইতো খেতিয়কৰ ল'ৰাৰ
হাত বৰ চিধা।

মোৰ দেখোন আজিকালি
বৰ অলপতে হাত-ভৰি কঁপে।
বন্দুটো দৰবে কথা
ধনুকাঁড়ো জুৰিব নোৱাৰোঁ।

আইজনীৰ মাকৰ
ল'ৰা এটা হলে ভাল হই এথোন।
খেতিয়কৰ ল'ৰাৰ বোলে
হাত বৰ পোন। ১৯৬৯ চন।

পথৰুৱা গীত...
মোৰ বুকুত
এজনী দারনী।
ধান ৰোৱে, ধান দায় বাৰে বাৰে,
চিকমিক কাঁচিখনি
যাৰ নয়নৰ মণি।

এজনী দারনী
দহো আঙুলিত তাইৰ
বিৰ বিৰ সোগালী
ধাননি। ১৯৭০ চন।

হীৰন্দাই শব্দৰ চয়ন, শব্দৰ বয়ন কৰি
আবেগ অনুভূতিৰে, নিজৰ সৃজনশীল,
মননশীল বিচিত্ৰ ভাৱনাৰে শব্দক ব্যৱহাৰ কৰি
তেওঁৰ অন্তঃশীল আবেগৰ সৈতে পাঠকক আপ্নুত কৰি
নতুনত্বৰ দিক দৰ্শন কৰাই সুকীয়া আমেজ দিছিল।
যদিনালৈকে সূৰ্যে পোহৰ দিব,
জোন বেলি তৰা থাকিৰ সেইদিনালৈকে
হীৰন্দা অসমবাসীৰ হৃদয়ে হৃদয়ে থাকিব।

(হীৱন্দাৰ স্মৃতি দিবস উপলক্ষে সশ্রদ্ধ প্ৰণাম)

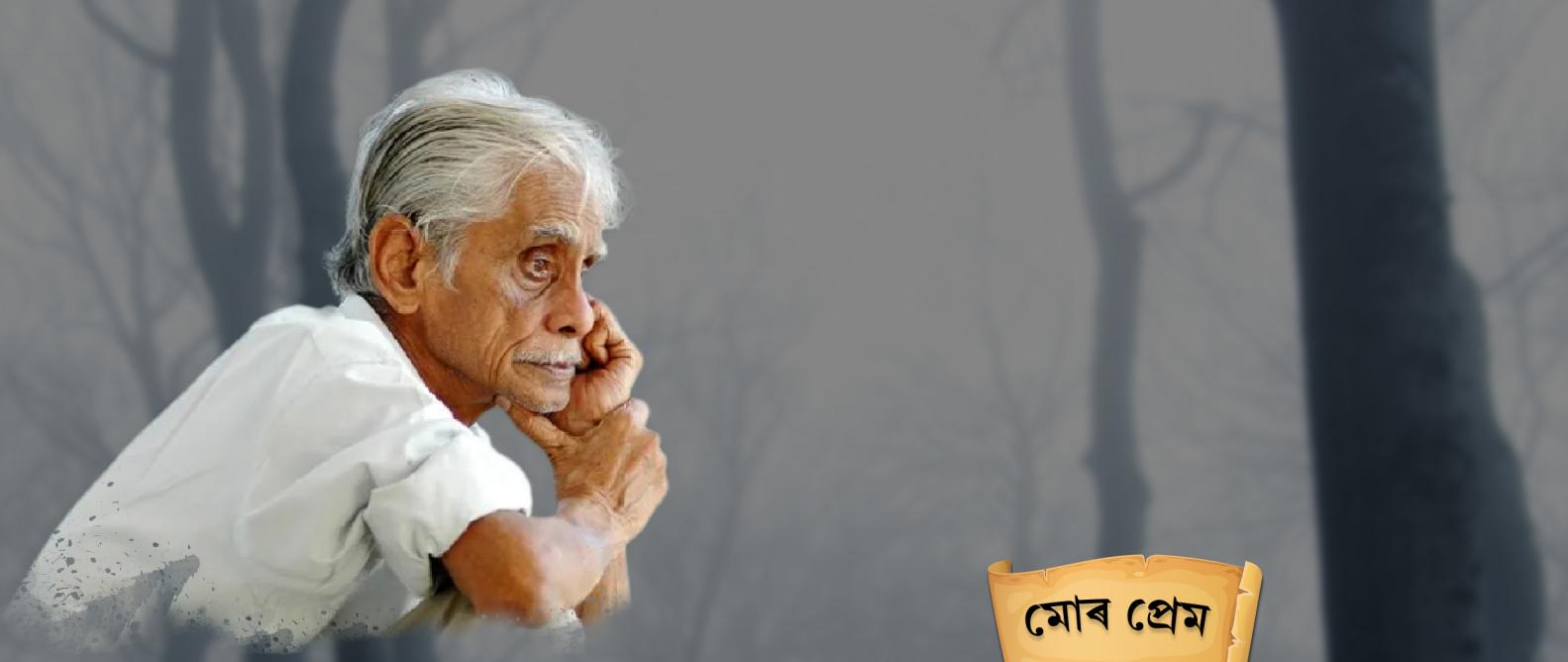
"প্রার্থনা এক পৰম শক্তি"

❖ বীৰেশ্বৰ বাভা

বাইবেলত উল্লেখিত যে “প্রার্থনা হ’ল ভগৱানক ভক্তি বা আবেদন কৰিবৰ কাৰণে, প্ৰশংসা কৰিবৰ কাৰণে নাইবা ধন্যবাদ জনাবৰ বাবে কৰা যোগাযোগ। ই আমাৰ হৃদয়ৰ পৰা নিঃস্ত হোৱা এক মধুৰ শব্দ। ভগৱানে আমাৰ মন আৰু হৃদয়ৰ কথা জানে। তথাপি আমি আমাৰ কথাবোৰ ভগৱানক কোৱা উচিত। কেৱল শব্দেৰে নহয়, ভগৱানৰ সৈতে হৃদয়েৰে কথা পতাই হ’ল প্রার্থনা।” আমাৰ জীৱনৰ এটা অন্যতম আৰু উৎকৃষ্ট শক্তিৰ আধাৰ হৈছে প্রার্থনা। প্রার্থনা ভগৱানৰ কাষ চপাৰ মাধ্যম। অন্তৰৰ নিভৃত ভগৱান উপলব্ধিৰ এটা সংযোগস্থলী। সহজ অৰ্থত প্রার্থনা ভগৱানৰ সৈতে হোৱা কথপকথন। প্রার্থনাৰ অংৰত আছে এক সৰ্বশক্তিমানৰ ধাৰণা। জগতৰ সৃষ্টিৰ বহয়ই মানুহক ভগৱানৰ কথা ভাবিবলৈ বাধ্য কৰে। গতিকে ভগৱানৰ কথা ভবাটো মানুহৰ এক মনোতাৰিক অনিবার্য প্ৰৱনতা। “প্রার্থনা”— এই শব্দটি উচ্চাৰণ কৰাৰ লগে লগে আমাৰ হাত দুখন আপোনা-আপুনি যোৰ খাই যায়, মূৰ দোঁ খাই যায়। সম্মুখত ভাঁই উঠে এক আৰুতি। লাগিলৈ সেয়া মন্দিৰেই হওক বা মছজিদ। আমি এক অদৃশ্য শক্তিৰ আগত মূৰ দোঁৰাও। প্রার্থনাৰ বাবে কোনো নীতিমিয়ম নাই, যেতিয়াই ইচ্ছা য’তে ত’তে আৰু যেনেকৈ হ’লেও কৰিব পাৰি। তথাপি ইয়াৰ বাবে এক পৰিবেশ ঠিক কৰি লোৱা উচিত। পুৰা, সন্ধিয়া বা গভীৰ নিশা প্রার্থনা কৰিবৰ বাবে উপযুক্ত সময়। প্রার্থনা পোন হৈ আঁঠু কাঢ়ি, লেপটা কাঢ়ি বহি বা থিয় হৈ কৰিব পাৰি।

প্রার্থনাই মানুহৰ হৃদয়-মনত এক যাদুকৰী শাস্ত-সুস্থিৰ পৰিবেশৰ সৃষ্টি কৰে। প্রার্থনাই নিৰাশাৰাদীক আশাৰাদী কৰে, নিয়মিত প্রার্থনাৰ জৰিয়তে একান্ত চিত্তে সৰ্বশক্তিমানৰ ওচৰত নিজক বিলাই দিলে মনত ধনাঞ্চক ভাৰ জাৰিত হয় আৰু আত্মবিশ্বাস, সৎ-সহস আৰু নিৰ্ভয়তা বাচে। ভগৱানৰ প্রতি থকা বিশ্বাসে মানুহক কৰ্মক্ষম কৰি তোলে। ফলত, কৃতকাৰ্য্যতা লাভ কৰিব পাৰি। পৰম শক্তিৰ ওচৰত জনোৱা প্রার্থনাই মানুহক প্ৰদান কৰে অনুপ্ৰেণা, জীৱন সংঘাত বৰ্তী হোৱাৰ অমোৰ শক্তি আৰু আত্মবল। প্রার্থনাই দিয়া এই মহাশক্তি হয়তো আন কোনোৱে দিব নোৱাৰে। প্রার্থনাই মানুহৰ মনত বিশ্বাসৰ জন্ম দিয়ে। হৃদয়ত এক গভীৰ বিশ্বাস লৈ একাথি চিত্তে কিছু সময় প্রার্থনা কৰিলে মানুহৰ অন্তৰত এক পুলক জাগে। প্রার্থনাই শৰীৰিক আৰু মনসিক শক্তিৰ ভাৰসাম্য আটুত বাধিব পাৰে। প্রার্থনাই মগজুৰ সুপু অৱস্থক জগাই তুলি ক্ৰিয়াশীল কৰে। দুখ-চিন্তা, মানসিক দুৰ্বলতা আদিয়ে যেতিয়া মন ভাৰক্ষণ্যতা কৰে, তেতিয়া প্রার্থনাই মানুহৰ মনটোক বিভিন্ন চিন্তা-ভাৱনাৰ পৰা আঁতৰাই বাধি বিশ্বাস দিয়ে। নিয়মীয়া প্রার্থনাই সুস্থ শৰীৰৰ লগতে এটা সুস্থ পৰিত্ব মনো গঢ়ি তোলে; প্রার্থনাই মানুহৰ মনৰ নেতৃত্বাচক চিন্তা-চৰ্চা দুৰ কৰি মনটো শক্তিশালী কৰি তোলে। প্রার্থনাই শৰীৰৰ এক্সেনেলেৰ পৰিমাণ কমাই দিয়ে। ই উশাহ হৃদপিণ্ডৰ চপচপনিৰ পৰিমাণ স্বাভাৱিক কৰে। প্রার্থনাই মনৰ দোদুল্যমান অৱস্থাৰ পৰিসমাপ্তি ঘটায় আৰু অৱসাদ দূৰ কৰে। যিসকলে অন্তকৰণৰ গভীৰ পৰিত্ব ভাৱেৰে প্রার্থনা কৰে, তেওঁলোকৰ মনোযোগৰ ক্ষমতা বাচে। প্রার্থনা শব্দটোৰ অৰ্থ ঘটেছে বহুল আৰু ব্যাপক। প্রার্থনাৰ লগত জড়িত হৈ থাকে মনৰ ইচ্ছাশক্তি। মনৰ সততা আৰু পৰিব্ৰাতাৰে যেতিয়া আমি নিৰ্দিষ্ট মনেৰে কিবা এটা পোৱাৰ উপায় বিচাৰো সেয়াও এক প্ৰকাৰ প্রার্থনা। হৃদয়ৰ অন্তঃকোণৰ পৰা কাৰোৰাৰ হিতৰ বাবে চিন্তা কৰা, শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰাও এক প্ৰকাৰ প্রার্থনা। একেদৰে আনৰ মংগল কামনাৰ্থে কৰা প্রার্থনাক উপাসনা মূলক প্রার্থনা বোলে। সমস্বেৰ কৰা বিনীত প্রার্থনা, গুৰুবন্দনা, ভজন, মন্ত্ৰ পাঠ, নামাজ পাঠ, স্তোৱ্য আদি দৈশ্বৰ উপাসনাৰ মাধ্যম হিচাপে কৰা প্রার্থনা; আনন্দাতে ধ্যান, যোগ সাধনা আদিও প্রার্থনাৰ অংগ। প্রার্থনা কৰাত কোনো আচাৰ-বিচাৰৰ বিধি নাই। গো ধোৱা-নোথোৱাৰ কোনো প্ৰশ্ন নাই। সুবিধা থাকিলে এখন পৰিত্ব ঠাইত আৰু সুবিধা নাথাকিলে নিজৰ বিচানখনতেই বহি প্রার্থনা কৰিব পাৰে। কেৱল পৰিত্ব, শুদ্ধভাৱে, সভক্তিৰে প্রার্থনা কৰিব লাগে। আনন্দাতে প্রার্থনাৰ কোনো নিৰ্দিষ্ট ভাষা নাই। মনৰ অন্তঃপুলৰ পৰা স্বতঃস্ফূর্তভাৱে নিঃস্ত হোৱা ভাষাই প্রার্থনাৰ উৎকৃষ্ট ভাষা। মহাভা গান্ধীয়ে কৈছিল—“Prayer needs no speech.” শব্দ উচ্চাৰণ নকৰাকৈ মনৰ নিৰিড়তাত প্ৰক্ৰতভাৱে প্রার্থনা কৰিব পাৰি। মাত্ৰ ইয়াৰ বাবে লাগে একান্ত হৃদয় সংযোগ।

জ্ঞান প্রাপ্তিৰ অন্য এক উপায় হ’ল প্রার্থনা। তৈৰীয় উপনিষদৰ এটি প্রার্থনাৰ সাৰমৰ্ম হ’ল - “আমি যেন ভাল কথা, ভাল কামত মন দিব পাৰো; ভগৱানৰ দান এই জীৱন যেন সুস্থ-স্বল দেহেৰে উপভোগ কৰিব পাৰো; প্ৰতিজনে যেন নিজ দায়িত্ব পালন কৰিব পাৰো; ত্যাগৰ দ্বাৰা নিজৰ সম্পত্তি আনৰ লগত ভাগ কৰি পৰৰ ধনলৈ লোভ নকৰি উপভোগ কৰিব পাৰো।” প্রার্থনাৰ পাছত মনৰ দুখ-বেজাৰ আঁতৰি আনন্দ উপভোগ কৰাৰ লগতে পৃথিবীখন শাস্তিৰ আৰু সুন্দৰ যেন লাগে। বহু আগৰ পৰা প্রার্থনাৰ শক্তিক লৈ অনেক গবেষনা চলি আহিছে। গবেষনাত প্ৰমাণ হৈছে যে যিসকল লোকে নিয়মীয়া কৈ প্রার্থনা কৰে, সেই সকল লোক কম পৰিমাণে বোগৰ স্বীকাৰ হয়। এনেদৰে বোগাক্রান্ত ব্যক্তিও প্রার্থনাৰ বলত সোনকালে আৰোগ্য হোৱাৰ কথা গবেষণাই প্ৰমাণ কৰিছে। বৰ্তমান কোনো কোনো বোগৰ চিকিৎসাৰ প্রার্থনাৰ জৰিয়তে নিৰাময় কৰা দেখা গৈছে, যিটো খেৰাপীৰ নাম হৈছে “লগো খেৰাপী” অৰ্থাৎ ‘স্টোৱ খেৰাপী’। বৰ্তমান ব্যন্ততাপূৰ্ণ জীৱনত মানসিক স্থিতা, সুখ-শাস্তি অনুভৱ কৰাটো অতি দৰকাৰী হৈ পৰিছে। সেয়ে হয়তো কৰ্মময় আৰু ব্যন্ততাপূৰ্ণ জীৱনৰ মানসিক চাপ বা উদ্বেগৰ পৰা নিজক সুকলমে পৰিচালিত কৰিবলৈ প্ৰয়োজন হয় প্রার্থনাৰ দৰে পৰম শক্তিৰ। গতিকে, আহক আমি সকলোৱে অন্তৰৰ গভীৰতাৰে, পৰিভ্ৰাতাৰে দেহ-মন সুস্থ কৰি বাধিবলৈ প্রার্থনা কৰোঁ।

মোর প্রেম

সুগন্ধি পথিলাৰ কবি হীকুণ্ডাবৈলৈ শন্দার্ঘ্য

আত্মবিশ্বাস

বহু দিনৰ মূৰত আজি ৰ'দ দিচে
 সুগন্ধি পথিলা জাকে ৰ'দৰ আমেজ লৈছে,
 মইও বাট চাই বৈ আছোঁ
 তোমাৰ বাবে,
 মোৰ হৃদয়ৰ প্রতিটো স্পন্দিত ক্ষণ
 উৎসর্গিত তোমাৰ বুকুতে,
 মোৰ প্ৰেম, মোৰ অহংকাৰ
 মোৰ প্ৰেম, মোৰ বিশ্বাস
 সজাই তুলিছোঁ আজি
 মোৰ সেউজীয়া আলিবাট,
 তুমি আহিবা
 কমাচ কলেজৰ কাষত মোৰ ঘৰ নহয়
 মোৰ ঘৰৰ কাষতহে কমাচ কলেজখন,
 শুনিছানে তুমি
 এইটোৱে মোৰ আত্মবিশ্বাসৰ ঠিকনা
 য'ত মোৰ লগত খেলি থাকে
 এজাক সুগন্ধি পথিলা

শ্রী সমীৰণ বৰুৱা

নীৰুৰতাৰ বুকুভেদি প্ৰেমৰ এজাক বৰষুণ
 অচিন চিনাকি আপোন আপোন গোক
 বতাহেও গুণগুণাই
 আপোনাৰ কবিতাৰেই সুমধুৰ সুৰ...

আপোনাৰ ফটা কামিজৰ জেপত
 লৈ ফুৰা কবিতাৰ প্ৰেমত পৰিছিলোঁ মই
 আজিও বিচাৰি ফুৰো আপোনাৰেই কবিতা

সুগন্ধি পথিলাৰ পাখিত লিখা
 ঠিকনাটো বিচাৰি আজিও বৈ আছোঁ
 সেই সেউজীয়া বাটত
 বকুল ফুলাৰ বতৰত...
 হীৰুন্দা আপুনি
 আজিও জীয়াই আছে আমাৰ মাজত
 কবিতাৰ মাজত প্ৰতিজন অসমীয়াৰ বুকুত।

আপোনাৰ কবিতা বাদ দি
 কবিতাবোৰ কবিতা নহয়
 গীতবোৰ যেন গীত নহয়।

এজাক প্ৰেমৰ কবিতাৰ বৰষুণ
 অচিন চিনাকি আপুনি আমাৰ নিচেই আপোন।

শ্রী ধনদা চৰীয়া / মঙ্গলদৈ

গ্রন্থ আলোচনা

গ্রন্থের নাম- গুণমালা

শিশির শ্রী অবিনাশ বৰা

গুণমালা গুরুজনার ভাটি বয়সের সৃষ্টি। একেদিন কোঁচ রজা নৰনাৰায়ণে বাজসভাত উপবিষ্ট পণ্ডিতসকলক ভাগৱতৰ সাৰ একেদিনাই শুনিব পৰাকৈ লিখাৰ হৃকুম দিয়ে। সকলোৱে একেমুখে নোৱাৰেঁ বুলিলত মহাপুৰুষে এক বাতিৰ সময় বিচাৰে বাজসভাৰ পৰা গৈ একে বাতিতে গুৰুজনাই গুণমালা লিখি উলিয়াই আৰু পাছদিনা বাজসভাত নৰনাৰায়ণক প্ৰদান কৰে। মহাভাগৱতৰ দৰে ইমান এখন বিশাল কলেৱৰৰ তত্ত্বগুৰু গ্রন্থৰ সাৰ মাত্ৰ ছটা সৰু অধ্যায় বা ঘোষাৰ একোখনি পুথিত তুলি ধৰাটো হাতী মাৰি ভুৰুকাত ভৰোৱাৰ লেখিয়া কথা।

গুণমালাৰ পদসমূহ কুসুমমালা ছন্দৰ। প্রতিটো পৰ্বত ছটা আখৰ ফুলৰ পাপৰিৰ দৰে সজ্জিত। শব্দবিন্যাসে মধুৰ লয়ৰ সৃষ্টি কৰিছে। প্রতিটো ঘোষাৰ অন্তত শংকৰদেৱে নিজকে কৃষ্ণৰ কিংকৰ বুলি ভনিতা পেলাইছে (পঞ্চম অধ্যায় ব্যতিৰেক)। আদিৰ পৰা অন্তলৈকে একেটা ছন্দৰে সমাৰেশ ঘটিছে বহুতো ভক্তে একেবাৰতেই গুণমালাখনি মুখস্থ মতে।

শংকৰদেৱে সৃষ্টি কৰা পুথিখনৰ প্রতিটো অধ্যায়
এনেধৰণৰ :-

প্ৰথম অধ্যায়

ঘোষা-ৰাম নিৰঙ্গন। পাতক ভঙ্গন ॥

প্ৰথম অধ্যায়ত শ্ৰীকৃষ্ণৰ শিশুলীলাৰ বৰ্ণনাৰ উপৰিও দশ অৱতাৰৰ চমু উল্লেখ আছে।

দ্বিতীয় অধ্যায়

ঘোষা-হৰি হৰি ৰাম। হৰি হৰি ৰাম ॥

- পুথি খনৰ দ্বিতীয় অধ্যায়ত শ্ৰীকৃষ্ণৰ জন্মৰ চমু বৰ্ণনা দিয়া হৈছে দ্বিতীয় অধ্যায়ৰ শেষৰ ফালে বসুদেৱে শিশুকৃষ্ণক যমুনা পাৰ কৰি গকুলক হৈ অহা ঘটনাৰ লগতে গোপী সকলৰ বন্ধু হৰণ লীলাৰ পৰা পত্নীপ্ৰসাদলৈকে চমুকৈ কৃষ্ণলীলাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে।

তৃতীয় অধ্যায়

কহ হবি বাম। নকৰা বিবাম ॥

- এই অধ্যায়ত শ্রীকৃষ্ণ আৰু বলোৱামৰ লীলা, শংখচূড় বধ, ইন্দ্ৰৰ যজ্ঞ ভংগৰ ঘটনাৰ পৰা চানুৰ-মুস্তিক বধৰ কথালৈকে ব্যক্ত কৰিছে।

চতুর্থ অধ্যায়

আহি বাম আহি বাম। নকৰা বিবাম ॥

- এই অধ্যায়টো কংস বধেৰে আৰম্ভ কৰি দ্বাৰকা নগৰী নিৰ্মাণ কৰা, শ্যামলক মণি হৰণ কৰা, শিশুপাল-পৌত্ৰক আদি বধৰ কথা উল্লেখ কৰিছে।

পঞ্চম অধ্যায়

আহি আহি বাম। কৰিলোঁ প্ৰণাম ॥

- এই অধ্যায়ত উষা অনিকৰ্দ্ধ, বিষ্ণু দামোদৰ

আখ্যান ইত্যাদিৰে কৃষ্ণ লীলা বৰ্ণনা কৰিছে।

ষষ্ঠ অধ্যায়

ঘোষা- ছাৰি আন কাম। বোলা বাম বাম ॥

- গুৰুজনাই এই গোষাত একাদশ ক্ষন্ডৰ প্রতিচ্ছবি পোৱা যায়। এই অধ্যায়ত ভকতি মার্গৰ শ্রেষ্ঠত্ব প্রতিপন্ন কৰিছে, ভকতৰ মাজতে ঈশ্বৰ আছে বুলি অভিহিত কৰিছে। লগতে উদ্ধৱৰ প্রতি শ্রীকৃষ্ণৰ উপদেশ, যদুকুল ধৰংস আৰু ভগৱন্তৰ বৈকুণ্ঠ প্ৰয়াণৰ কথাও সন্ধিৱিষ্ট হৈছে।

(অপৰাধ বিনাশন)

জয়গুৰুশংকৰ

হিজৰা

পৰী কুমাৰী বৰুৱা

"হিজৰা" অথাৎ তৃতীয় লিংগ ব্যক্তি সকলক আজি কালি অসমত বেছি সমাগম হোৱা দেখা পোৱা গৈছে। ৰেল্যান্ডাত, নগৰৰ পৰিবেশত জীৱন নিৰ্বাহৰ বাবে ভিক্ষা বৃত্তিৰ লগত জড়িত হৈ পৰিছে। ঐতিহাসিক ভাবেও হিজৰা (ভিন্ন নামে ভিন্ন ৰাজ্যত জনা যায়) সকলৰ সম্পর্কে আমি পঢ়িবলৈ পাওঁ। পৰিধীৱৰ প্ৰথম হিজৰা আছিল Umar--I, দ্বিতীয় খলিফ (৬৩৯ হিজৰা বৰ্ষ) লেটিন শব্দ (Amno Hegirae--ah) ওমৰ আৰস্ত হৈছিল লুনাৰ মাহ মহৱম, যাক ১৬জুলাই; জুলিয়ান কলেঙ্গৰত পোৱা যায়। তদুপৰি, ৪০০বি.চি.ই আৰু ২০০চি.ইত পৌৰাণিক সাহিত্য কামসূত্ৰ আনকি মহাভাৰত, ৰামায়ণত পুৰুষ আৰু মহিলা শাৰীৰিক অৱয়বৰ চৰিত্ৰৰ কথা উল্লেখ আছিল। ১৯শতকাত বৃটিছৰ উপনিবেশিক দিনতো হিজৰা সকলক U/S 377 IPC Code (1860) ক্ৰিমিনেলাইজড কৰিছিল।

অসমত তৃতীয় লিংগ ব্যক্তি সকলক হিজৰা বুলি কয়। আহমেদাবাদত Dusty Pink, Home of Shobha, Shilpa, Joya সদস্য সকল হল হিজৰা কম্যুনিটি। বিভিন্ন ৰাজ্যত ভিন্ন নামেৰে পৰিচিত। বিভিন্ন দেশত বাকলা (BAKLA) খানিথ (KHANITH), কুঠি (KOTHI), কাথয় (KATHOEY), থাৰ্ড জেন্ডাৰ (THIRD GENDER), টু স্পৰিট (TWO SPIRIT) নামেৰে পৰিচিত।

যি নহওক, তৃতীয় লিংগ অথাৎ হিজৰা সকলো সমাজৰে একোজন ব্যক্তি। কাৰণ, তেওঁ লোকৰ শাৰীৰিক অৱয়বৰ বাদে মানুহ হিচাপে প্ৰত্যেক গৰাকী সুস্থ চিন্তা চৰ্চাৰ অধিকাৰী। গতিকে ভাৰতীয় সংবিধানে মানুহ হিচাপে জীয়াই থকাৰ ব্যক্তিৰ স্বাধীনতা স্বীকৃতি দিছে 19(1)(a)। মানৰ সমাজত ন ন সমস্যাৰ যিদৰে উত্তৰণ ঘটিছে, থিক সেইদৰে সমাধানসূত্ৰ উলিয়াবলৈ মানুহে যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা অব্যাহত ৰাখিছে। জনসংখ্যা বৃদ্ধিৰ লগে লগে হিজৰা সকলৰ সংখ্যা ও বৃদ্ধি পাইছে। সমগ্ৰ দেশতে তেওঁ লোক আজি মুকলি কৈ ভিক্ষা বৃত্তিৰ লগত যিদৰে জড়িত হৈ পৰিছে, শিক্ষা গ্ৰহণ, অন্যান্য সাংস্কৃতিক, সামাজিক জীৱনত তেওঁ লোকৰ সহযোগিতা আগবঢ়োৱা পৰিলক্ষিত হৈছে।

সামন্তীয় ভাৰতীয় সমাজ জীৱনত, তেওঁ লোকে বহু সংঘাত, সংশয়, আৰ্থিক অনাটনত জীয়াই থকা দেখা যায়। কিন্তু, তৃতীয় লিংগ ব্যক্তি সকল সামাজিক ভাবে নিপীড়িত আছিল, কিছু ৰাজ্যত নিৰ্দিষ্ট কিছুমান উৎসৱ পাৰ্বনৰ বাদে (নৱজাতকৰ জন্ম দিনত, মৃতকৰ আঘাতৰ সদগতিৰ বাবে কান্দিবলৈ, বিবাহ অনুষ্ঠানত পৰম্পৰাগত নৃত্যত অংশগ্ৰহণ কৰা) তেওঁ লোকৰ স্থান সদায় পিছপৰা আছিল। বিষয়টো ইমানেই গুৰুত্ব দিবলগীয়া হয়, যাৰ কাৰণে, ১৯৯৪ চনত ভাৰতত, ২০০৯ চনত পাকিস্তানে (Civil Right) নাগৰিক অধিকাৰ প্ৰদান কৰিছিল। ভাৰতীয় চৰকাৰী কামকাজত তথ্য পাতি, পাৰ্চপট সংক্ৰান্তত তেওঁ লোকক "Eunuch"--(E) বুলি সাংকেতিক চিহ্ন ব্যৱহাৰ কৰে। ২০১৬ চনত পাচ কৰা বিলখন ২০১৪ চনত খচৰা হৈছিল (The Right for Transgender Persons Bill)। বহু সময়ত হিজৰা সকলো মানসিক অত্যাচাৰ, বৈষম্যৰ বলি হৈছিল আৰু ঘৰ ত্যাগ কৰিবলৈ বাধ্য কৰোৱা হৈছিল। অন্যহাতে, হিজৰা সকলৰ যি পৰম্পৰাগত অধিকাৰ আৰু দায়ৱন্দতা জন্ম আৰু বিবাহ কায়সূচীত অংশগ্ৰহণ অধিকাৰ (১৮৭১ চনৰ) আছিল, সেই খন স্বাধীনতা পাছত উঠাই দিয়া হৈছিল। ফলত, তাৰ বিপৰীতে শিক্ষা, নিয়োগ বিষয়টো ৱে প্ৰাধান্য পাইছিল।

মানৰ সমাজৰ এক অংশ তৃতীয় লিংগ ব্যক্তি সকল প্ৰকৃতিৰ দান; যত মানুহৰ হাত নাই। কিন্তু বিজ্ঞানৰ অত্যাধুনিক উন্নত প্ৰক্ৰিয়াৰে পুৰুষ নাৰী আৰু নাৰীয়ে পুৰুষৰ দৰে হৰলৈ চেষ্টা কৰি চেহেৰা সলনি কৰাৰ হাৱিয়াসৰ কথা আমি জ্ঞাত। কিন্তু তৃতীয় লিংগ ব্যক্তি সকল এইদৰে বিজ্ঞানৰ ব্যয়বহুল প্ৰযুক্তিৰে নিজকে প্ৰাকৃতিক অৱদানক সলনি কৰাটো দুৰৱ প্ৰচেষ্টা বাদে আন নহয়। গতিকে, সংখ্যা গত ভাৱে বৃদ্ধি পোৱা তৃতীয় লিংগ লোক সকলে নিজকে একোজন নাগৰিক হিচাবে শিক্ষাকে ধৰি সকলো দিশতে আগবঢ়ি যাব লাগিব, আৰু তেওঁ লোকক আগবঢ়াই নিয়া আমাৰ সমাজৰো সমানেই দায়িত্ব আছে। নিয়োগ, শিক্ষা লগত বেছি কৈ জড়িত হৈ সমাজৰ সাধাৰণ নাগৰিকৰ দৰে তেওঁ লোকৰ সমাজৰ বাবে কৰণীয় খিনিক উপলক্ষ কৰিবলৈ বৈষম্যৰ অৱসান নিশ্চয় কৈ ঘটিব।

কথি আহিত্যিক নথিকান্ত বক্ষণা দ্রেবনে অসীম শিদ্ধা

র্মেশ্বরী অনুভব

অৰুণ্ধতীলে চিঠি :-

পঞ্জ মোগানন্দ মহত্ত
কুমিলী গাঁও, গুৱাহাটী

মৰমৰ...

জানানে অৰুণ্ধতী, তুমি হয়তো হাঁহিবা শুনিলে যে - 'নাকত সেঙুন হাতত বেগুন' আছিল মোৰ মৰম লগা ল'বালি! মোৰ শৈশৰৰ সেয়াই যে আছিল স্নেহ-সিঙ্গ এখন সঁচা ছবি। কৃষ্ণচূড়াৰ তলৰ তুমি মই লগ পোৱা আবেলিবোৰো কিন্তু নাছিল কোনো ফাঁকি। কিন্তু আজি অৰুণ্ধতী 'মই এক মহাকাব্য... অখ্যাত গীতৰ আৰু মৃত কাহিনীৰ...'! ...তোমাৰ বাবু কেতিয়াৰা 'বাৰিষাৰ বাতি মনত পৰেনে অৰুণ্ধতী! আবেলি বতাহে সোৱৰাই দিয়া তোমাৰ চুলিৰ অতনু সুৰভি...'! ...আৰু যে, সেই তোমাৰ 'চুলিৰ মেঘত হেৰোৱা কিমান জোনবাই আঙুলিৰ পৰশ নিবিড় শান্তি, মনত পৰেনে অৰুণ্ধতী!' জানানে অৰুণ্ধতী, আজি আচলতে মোৰ কেনেকুৱা, তুমি নেদেখা মোৰ জীৱনৰ সঁচা অনুভূতি! জানানে তুমি, আজি মোৰ 'পোহৰত শান্তি নাই; অন্তি আশ্রয় নাই; সোণ পুৰি সীহ কৰা জীৱনৰ মেজিক বঞ্চনা।' অলেখ তৰা আৰু জোনাকী আখৰৰ এতিয়াও জিলকনি মোৰ কৃষ্ণচূড়াৰ পাহি সৰা কাৰ্য-হৃদয়ত। আশাকৰো কেতিয়াৰা এদিন হ'লেও তুমি বুজিবা অৰুণ্ধতী! ইতি, তোমাৰ...

চিমি ফিচ

উপকৰণ

- ১/ কেপচিকাম ডাঙৰ আকাৰৰ দুটা
- ২/ পিয়াঁজ দুটা
- ৩/ বিলাহী দুটা
- ৪/ নিমখ হালধি জোখমতে
- ৫/ ডাঙৰ মাছ দুইটুকুৰা

প্ৰণালী- মাছ কেইটুকুৰা সৰু সৰুকৈ কাটি লব। এটুকুৰা পাঁচ-ছয় টুকুৰ হোৱাকৈ। কেপচিকাম কেইটাও অলপ ডাঙৰ আকাৰত কাটি লব। পিয়াঁজ দুটা বাকলি গুচাই হাতেৰে বখলিয়াই ডাঙৰ আকাৰত বাখিব। তেল গৰম কৰি মাছ কেইটুকুৰা ফাই কৰি লব। মাছখিনি নমাই সেই তেলত কাটি থোৱা কেপচিকাম, পিয়াঁজ খিনি ঢালি লৰাই বিলাহী কাটি লৰাই কম জুইত দুই মিনিট ঢাকোন দি বাখিব। তাৰপাছত ঢাকোন আতবাই লৰাই নমাই থব। গৰমে গৰমে ভাত বা ঝটিব লগত পৰিবেশন কৰিব।

মেঘব

সেন্দুর...

ই কেরল এক বঙ্গেই নহয়,
ই বহু নারীর হেঁপাহ,
বহু নারীর আবেগ,
বহু নারীর অহংকার,
অঙ্কার।

সচরাচর চলি থকা শাহু বোরাবী ধারাটোর বিপরীতে এক ব্যতিক্রমী কাহিনী, বিষয়বস্তুরে বেঙ্গনি চেনেলত অতি সোনকালে সম্প্রচার হবলৈ গৈ আছে এক নতুন ধারাবাহিক সেন্দুর। এগৰাকী নারীর প্রেম অনুভূতি, ত্যাগ, জেদ, জীৱন সংগ্রামক লৈ আগবঢ়া ধারাবাহিকখনৰ কাহিনী, চিত্ৰনাট্য, সংলাপ বচনা কৰিছে ভাস্কৰজ্যোতি শৰ্মাই। দক্ষ পৰিচালক মুকেশ মিশ্ৰৰ পৰিচালনারে সেন্দুৰত অভিনয় কৰিছে চন্দনা শৰ্মা, শ্ৰীমত মাধৱ দত্ত, জয়ন্তজীৱন বৰুৱা, ভবেশ দাস, অৰ্ণৱ আয়ান, গৌৱাঙ্গ শৰ্মা, কৰৱী শৰ্মা, পৰানি চৌধুৱী, গৌতম বাজ, পল্লব দীক্ষিত, পৰীশ্বিতা, ৰাখী শইকীয়া, মামু নাথ, কৰিশ্মাৰ দৰে বহু নবীণ প্ৰবীণ শিল্পীয়ে। সহকাৰী পৰিচালনা বিতোপন বৰাৰ। মাধৱজ্যোতিয়ে সুমধুৰ সংগীতেৰে সজোৱা আৰু ভাস্কৰজ্যোতি শৰ্মাৰ কথা সুৰেৰে ধারাবাহিকখনৰ শীৰ্ষ গীতটোত কঠিনান কৰিছে তৰালী শৰ্মা আৰু মাধৱজ্যোতিয়ে। চিত্ৰগ্ৰহণ বাতুল শৰ্মাৰ আৰু চনু ডেকাৰ। চিত্ৰন ডিজিটেলৰ বেনাৰত ধারাবাহিক খনৰ প্ৰযোজনা এ.কে চক্ৰবৰ্তীৰ। ধারাবাহিকখনে দৰ্শকৰ মাজত জনপ্ৰিয়তা অৰ্জন কৰিব বুলি আমি আশাৰাদী।

নীলা খামৰ চিঠি

মমী নাথ

অনুভূতি

তোমালৈ আকৌ লিখিবলৈ লৈছো। আন দিনাৰ দৰে আজিও আশা কৰিছিলো তোমাৰ খবৰ লৈ ডাকোৱাল জন আহিব। নীলা খামৰ চিঠিৰ আখৰ বোৰৰ তোমাক বিচাৰিম। কিন্তু তেনেকুৱা একোয়ে নহ'ল। কি হৈছে নাজানো। আশা কৰিছো তুমি কুশলে আছা। ভগৱানৰ ওচৰতো তোমাৰ কুশলতাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিছো।

কি হৈছে তোমাৰ? কলম টো হাতত ল'বলৈ কিয় এৰি দিলা? মনত আছেনে যোৱাৰছৰ এনেকুৱা এটা মাহতে হীৰু দাব সোঁৱৰনত খুব ধূনীয়া কৰিতা এটা লিখিছিলা। নাই চাগে মনত। সেইবাবেই মনত পেলাই দিছোঁ। তোমাৰ সৃষ্টিয়ে মোৰ বুকুৰ হেৰাই যোৱা সেউজীয়া খিনি পুনৰ সেউজীয়া কৰিছিল। মই আকৌ হাঁহিবলৈ লৈছিলোঁ। ময়ো তোমাৰ প্ৰেৰণাত আকৌ কলম তুলি লৈছিলোঁ। তোমাৰ অৱহেলাই মোৰ সৃষ্টিৰ গতি বৰদ্ধ কৰি দিব। কাৰো কৰিছো অনুভূত আগৰ দৰে কলমটো হাতত লোৱাচেন মোৰ বাবে।

মৰমেৰে ---
কৰিতা

STARTS FROM
1ST AUGUST

TATA SKY

1953

RELIANCE
BIG TV

787

dishtv

1507

ACC

22

airtel
digital TV

632

VIDEOCON (d2h)
Digital DTH Service

842

ମୋହନୀ

MONDAY - SATURDAY
7.30 PM @ 11 PM

STORY - SCREENPLAY - DIALOGUES
BHASKARJYOTI SARMA

DIRECTED BY
MUKESH MISHRA

PRODUCED BY
A K CHAKRABORTY